

anthropos

Fijne zomer!

Tot volgend jaar!

41ste Batvierenrace

Talent van... Margo

De Bachelorstages

OV-Race

Zonig zeilweekend

Medtronic

Medtronic is a world leader in medical technology, restoring people to full and productive lives using the most advanced medical device therapies. The company has over 36,000 employees worldwide, with headquarters in Minneapolis, USA.

The Bakken Research Center in Maastricht contributes to Medtronic's mission by conducting clinical and technical R&D programs in Europe, the Middle East and Africa, cooperating with medical specialists and scientists in hospitals and universities.

Excerpts from the Medtronic Mission:

- *To contribute to human welfare by application of biomedical engineering in the research, design, manufacture, and sale of instruments or appliances that alleviate pain, restore health and extend life.*
- *To direct our growth in the areas of biomedical engineering where we display maximum strength and ability...*
- *To strive without reserve for the greatest possible reliability and quality in our products...*

Medtronic Bakken Research Center
Endepolsdomein 5
6229 GW MAASTRICHT

www.medtronic.nl

MENS

I N H O U D S O P G A V E

COLOFON

Anthropos
Jaargang 10
Nummer 5
juni 2013

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage

130 exemplaren
1^e druk

Drukker

Afdeling Reprografie VU

Contact

redactie@mens.vu.nl

Adverteerders

Medtronic

RedacCie:

Teun Bakker
Danique Barten
Naomi Buntsma
Thomas Koopman
Mike van Rijssel
Roosje Ruis
Laura Sels
Stijn Sonneveld

EindredacCie:

Danique Barten
Stijn Sonneveld

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

'41ste Batvierenrace' blz. 08

'Talent van... Margo' blz. 07

'De Bachelorstages' blz. 12 en 17

'OV-Race' blz. 24

'Zonnig zeilweekend' blz. 25

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Een update van de fSr	6
Het talent van... Margo	7
Batavierenrace	8
De stage van: Thomas	12
Mens Alround	14
Agenda en Verjaardagen	16
De stage van: Kirsten	17
Een update van de OLC	17
Raadsel	18
Verhalen uit de wetenschap	19
IHVM: Reis om de Wereld	20
MNW Cribs: Roosje	21
Achter de schermen bij... het bestuur	23
OV - Race	24
Zeilweekend: Heeg	25
Sudoku	26

Woord van de RedacCie

Tekst door: Laura Sels

Lieve Mensleden,

Voor jullie ligt alweer de laatste Anthropos van dit collegejaar! En aan mij de eer als nieuw eerstejaarslid van de RedacCie om 'het woord van de RedacCie' te schrijven.

Over een paar weken is het alweer tijd voor de zomervakantie! Heerlijk even geen (saaie) colleges aan hoeven horen, geen lange dagen practica, geen tentamens... Maar ook geen gezellige ontmoetingen en andere leuke Mensactiviteiten in de Menskamer! Deze zal ik wel gaan missen en ik denk dat ik niet de enige ben! Voor het zover is moet er voor je gevoel nog een hoop gebeuren om de laatste studiepunten van het jaar binnen te halen. Laatste tentamens, verslagen afmaken, dingetje hier, dingetje daar. En dan opeens staat die zomervakantie voor de deur!

Het klinkt misschien cliché, maar wat is dit jaar snel gegaan! Misschien kwam dit omdat het voor ons als eerstejaars allemaal nieuw was: Van een paar minuten fietsen naar een dagbesteding met het OV om op de VU te komen (gelukkig heb ik die paar minuten fietsen weer terug nu ik op kamers woon), van compacte Nederlandse schoolboekjes naar onhandige dikke Engelse studieboeken. Van geen studievereniging naar Mens, een hele gezellige studievereniging! En zo kan ik nog wel veel meer dingen opnoemen!

En dan is het tijd om voor iedereen een jaartje op te schuiven. Voor ons, tijd om langzaam uit de rol van eerstejaars te stappen en de nieuwe eerstejaars te verwelkomen. Ik ben heel benieuwd naar de komende eerstejaars en wie weet gaan wij dan ook zo zuchten als tijdens de pauze 'onze' banken in de Menskamer ingepikt zijn door deze bende nieuwe eerstejaars...

In deze Anthropos kunnen jullie weer lezen over de verschillende Mensactiviteiten die hebben plaatsgevonden, zoals Willem&Bea borrel, buitenborrel, Ik hou van Mens, zeilweekend en natuurlijk de Batavierenrace. Ook zijn de stukjes over talenten, wetenschap en de MNW cribs weer in deze Anthropos te vinden!

Ik wens iedereen veel leesplezier, succes met de laatste loodjes! En vooral, geniet van de welverdiende zomervakantie!

Namens de RedacCie,

Laura

Woord van het Bestuur

Tekst door: Stijn Sonneveld

Beste lezers,

Het is weer een drukke en leuke periode geweest en de vakantie komt nu toch wel heel snel dichterbij. Hopelijk gaat dat ook enig beter weer opleveren dan we de laatste tijd gehad hebben, maar dat terzijde. Als bestuur zijn we ook weer druk bezig geweest met dingen regelen en organiseren.

Zo vond op 7 mei de derde activiteit van Ik Hou van Mens plaats. De avond is een geslaagde reis om de wereld geworden en wij zijn erg blij met de opkomst en de gezellige avonden die we met zijn allen gehad hebben. Dit was de laatste activiteit voor de zomervakantie, maar niet getreurd! Volgend jaar zullen we doorgaan, waarbij jullie de kans krijgen om jullie teams aan te vullen met nieuwe eerstejaars.

Verder was afgelopen 21 mei de Algemene Ledenvergadering (ALV), waarbij wij en de commissievoorzitters een korte update hebben gegeven van de huidige stand van zaken binnen de vereniging. Diezelfde week vond op donderdag ook de buitenborrel plaats in de Tuinzaal, die wij samen met alle verenigingen van het W&N gebouw hebben georganiseerd. Het Mens gehalte was niet heel hoog, maar het is toch een gezellige avond geworden.

Ook hebben we onze eerste diploma uitreiking achter de rug. Op 22 mei ontving Steven namelijk zijn master diploma, waarna we nog gezellig wat gedronken hebben in de Mens-kamer. De week erna op maandag vond de promotie van Martine Groen plaats. Naast oud Mens-lid heeft zij enige jaren geleden ook nog twee jaar in het bestuur gezeten. Het was erg interessant om te zien waar je bijvoorbeeld terecht kan komen na het studeren van MNW.

Tenslotte nog een korte vooruitblik naar de zomer. In de zomervakantie zijn wij van plan om de bar in de Mens-kamer een schilderbeurt te gaan geven, zodat jullie hopelijk verbaasd en vol lof de Mens-kamer in zullen lopen na de zomervakantie. Daarnaast is er in de zomervakantie natuurlijk ook tijd om op vakantie te gaan en even heerlijk geen college te hebben. Ik wens jullie allemaal alvast een fijne zomervakantie toe en tot volgend jaar!

Groeten,

Namens het bestuur,

Stijn Sonneveld
Penningmeester

Een update van de fSr

Tekst door: Rouquaya Ayadi

Beste nieuwe en oude
Mensleden,

Het is alweer de laatste Anthropos voor dit collegejaar. De zon komt al te voorschijn en het wordt tijd om de taken binnen de fSr over te dragen aan de nieuwe leden. De volgende samenstelling is na de verkiezingsperiode bekend gemaakt:

- Rouquaya Ayadi
- Laura Mittelmeijer
- Taco van de Belt
- Joeri Donker
- Milo Boers
- Mirte van Diepen
- Dieuwertje Kardolus
- Kirsten Boerhorst

Twee van deze leden zijn, zoals jullie natuurlijk al weten, dit jaar ook lid geweest van de fSr. En verder zal het de kenners onder jullie opvallen dat er acht leden zijn in plaats van zeven. De komende jaren verwachten wij namelijk dat het wat zwaarder wordt binnen de studentenraad in verband met de oprichting van de Amsterdam Faculty of Science. Om deze druk aan te kunnen en nog steeds optimaal en efficiënt bezig te kunnen zijn, hebben we het faculteitsbestuur geadviseerd om een extra zetel beschikbaar te stellen.

Met dit nieuwe clubje mensen zullen we volgend collegejaar de werkzaamheden in de fSr voortzetten. Hieronder natuurlijk ook de AFS. Jullie zullen je misschien afvragen hoe het daar nu mee staat. Zoals jullie weten waren er werkgroepen opgesteld voor verschillende onderwerpen en opleidingen. Deze indeling is gewijzigd. De bacheloropleidingen zitten nu in één 'werkpakket' dat geleid wordt door de opleidingsdirecteuren van de drie faculteiten. Zij zullen met plannen komen voor de opleidingen en deze hierna verder bespreken. Dit betekent dat er

Studentenraad
Exacte
Wetenschappen

nu eerst een fase komt dat studenten even geen inbreng hebben in de invulling van de opleidingen binnen de AFS. Over of de AFS er überhaupt komt, zullen de Colleges van Bestuur van de VU en UVA nog in juli een voorgenomen besluit nemen.

Wat betreft de 'samenvoeging' van MNW en FAR, begint het er steeds meer op te lijken dat dit niet zal plaatsvinden. De fSren de ODC (onderdeelcommissie: medezeggenschap medewerkers) hebben beide aangegeven tegen deze beweging te zijn en zijn met argumenten gekomen waarom dit niet mag gebeuren. Verder zijn de opleidingsdirecteuren van beide opleidingen het erover eens dat MNW en FAR toch echt verschillend zijn en dus niet bij elkaar geveegd kunnen worden. Voor MNW is het wel van belang om meer studenten te trekken. Verder dus nog geen grote ontwikkelingen binnen de AFS.

Vooralsnog wens ik iedereen veel succes met de laatste loodjes en een hele fijne zomer.

Tot september!

Het talent van... Margo

Tekst door: Naomi Buntsma

Talenten genoeg binnen onze studievereniging. Dit keer vragen we een ander sportief talent het hemd van het lijf, Margo van Gent. Margo doet al een behoorlijke tijd aan waterpolo en heeft er meerdere prijzen mee gewonnen!

Wanneer ben je begonnen met waterpolo?

“Ik doe al sinds mijn vijfde aan waterpolo. Mijn ouders wilden graag dat ik, nadat ik mijn ABC had gehaald, nog een jaartje bij een vereniging ging zwemmen of waterpoloën, zodat ik mezelf echt zou kunnen redden in het water. Mijn moeder speelt ook waterpolo en mijn broer deed het ook al, dus ik wilde ook wel op waterpolo.”

Hoeveel train je nu in de week?

“Op dit moment train ik nog maar 2 tot 3 keer in de week, omdat het seizoen is afgelopen. Normaal gesproken train ik 2 keer ‘s ochtends en 3 keer ‘s avonds, waarvan 2 keer met een krachtraining van tevoren. ‘s Ochtends train ik wel alleen als het met colleges uitkomt.”

Waterpolo is natuurlijk een teamsport, speel je al lang in hetzelfde team?

“De afgelopen drie jaar ben ik zelf aanvoerder van het team en spelen we veelal met dezelfde teamgenoten. Er kwamen ieder jaar wel wat mensen bij of er gingen er wat weg, dus geen enkel jaar speel ik met precies hetzelfde team.”

Heb je al prijzen behaald binnen het waterpolo?

“Vorig seizoen zat ik nog bij de B jeugd en met dat team zijn we districtskampioen, bekerkampioen en tweede geworden op de Nederlandse

Kampioenschappen. Daar hebben we bij de Leidsche Sportverkiezingen ook de aanmoedigingsprijs voor gekregen! Daarbij speelde ik vorig jaar mee met dames 2, waar we kampioen mee zijn geworden in de 1e klasse bond! Daarnaast heb ik nog twee keer in de regionale jeugdselectie gezeten waarmee we beide keren Nederlands Kampioen zijn geworden. Dat was echt heel gaaf om mee te maken. Toen ben ik ook nog even geselecteerd geweest voor Jong Oranje, maar dat heeft maar een half jaartje geduurd omdat de anderen toch wel beter waren.”

Dan heb je dus al een hoop prijzen behaald. Is er dan nog nog iets wat je graag zou willen bereiken of behalen?

“Op dit moment heb ik niet echt meer een doel met waterpolo. Er zijn bij mijn vereniging de laatste jaren heel veel goede speelsters bijgekomen, die nu in dames 1 en 2 spelen, waardoor ik in het derde speel. Ik verwacht ook niet meer dat ik ooit nog bij het 1e of 2de team terecht kom. Misschien als ik naar een andere vereniging ga, maar er zijn niet zoveel opties in de buurt waar ik heen kan gaan.

Ook gaat mijn studie voor, dus waarschijnlijk gaat er vanaf nu niet meer veel terecht komen van waterpolo. Ik moet ook nog maar zien wat ik komend seizoen ga doen, want een hoop van mijn teamgenootjes gaan naar andere verenigingen of ze stoppen, dus er komen een hoop nieuwe speelsters in mijn team. Daarnaast wil ik volgend jaar op kamers, waardoor het veel tijd gaat kosten om elke dag naar Leiden te gaan om te trainen. Misschien ga ik wel hier in Amsterdam op een lager niveau spelen, of zelfs een hele andere sport doen! Ik weet het nog niet ..”

Je zegt dat je studie voor gaat, kost het veel moeite het sporten te combineren met studeren?

“Tot nu toe is alles prima te combineren met mijn studie. Ik ben het gewend, want sinds mijn twaalfde speel ik al op hoog niveau waardoor ik naast school veel moest trainen. Maar, zoals ik al zei, ik weet niet of ik er mee doorga!”

Batavierenrace

*Tekst door: Danique Barten, Thomas Koopman
en Stijn Sonneveld*

Dit jaar deed Mens weer mee met de Batavierenrace! Voor diegenen die niet weten wat dat is: het is de grootste estafetteploeg ter wereld. Studenten lopen in 25 etappes van in totaal 175 kilometer van Nijmegen naar Enschede. Er nemen ieder jaar zo'n 8500 lopers aan deel.

Het begint middernacht op het universitair sportcentrum Nijmegen, waar de nachtploeg klaarstaat. Als de eerste loper gaat rennen, fietst de tweede loper mee. Bij het eerste wisselpunt wisselen ze. De rest van de ploeg reist in die tijd met het busje naar het derde wisselpunt om fietser en loper af te wisselen. Zo gaat dat door tot in de ochtend, waar de ochtendploeg de nachtploeg afwisselt, en de middag waar de middagploeg de ochtendploeg weer afwisselt. De lopers slapen in Enschede: ze kamperen op de campus van Universiteit Twente. Ze worden naar en van de ploegenwissel gebracht/opgehaald met bussen. Nieuw dit jaar was de Batavieren-app, waarmee we de tijden en statistieken direct konden volgen. Dit maakte het erg leuk, omdat we constant konden volgen hoeveelste we stonden en de lopers direct wisten hoe hard ze gelopen hadden.

Ook nieuw waren de Mens-Batavierenrace-truien die de SportCie had laten drukken! Misschien kwam het door deze groene ploegtruien dat we het beter deden dan vorig jaar, want dit jaar is Mens 43ste geworden in het algemeen klassement! We hebben met een gemiddelde snelheid van 12,8 km/h (!) de afstand afgelegd en hebben daarmee 282 teams verslagen. Met een eindtijd van 13:40:38 zijn we ruim 28 minuten sneller dan vorig jaar toen we de 72ste plaats behaalden. De individuele statistieken kun je vinden in de tabel. Verder kom je alles te weten van de ervaringen op de campus, van de nachtploeg, de loper van etappe 21 (Stijn) en over het fantastische eindfeest.

Op: de campus

Vrijdagmiddag was een grote berg aan kampeer- en sportspullen zichtbaar in de Mens-kamer. Om 14.00u werd een klein autootje vol geduwd met zoveel mogelijk tenten en mogelijke andere spullen. Op de campus in Enschede kon een mooie plek worden geclaimd door de tenten op te zetten en vervolgens te wachten op nog meer tenten en gezelligheid. Een klein obstakel dit jaar was het weer. Het regende al de hele dag en het was koud. Tijdens het opzetten van de tenten werd het gelukkig wat droger en uiteindelijk konden we ook opwarmen in de kantine van het sportcentrum. Gedurende de avond arriveerden alle lopers van de ochtend en de middagploeg en natuurlijk onze supporters. Waar sommigen later op de avond nog een drankje en een dansje wagen, gingen anderen al lekker naar bed om uitgerust aan de race te beginnen. De ochtendploeg moest immers al om 03.00u opstaan en de middagploeg om 08.00u. En de nachtploeg? Die waren naar Nijmegen gereisd en stonden nu vol spanning op het eerste startschot te wachten.

Ondertussen: de nachtploeg

De nachtploeg begint dus in Nijmegen. Terwijl de rest van het team in Enschede de tenten op zet, moet de nachtploeg nog het een en ander regelen voor de start. Zo moet de fiets goedgekeurd worden en krijgt de ploegleider de instructies van de organisatie. Daarom zijn we om 17:30 met het busje vanaf de VU vertrokken om op tijd in Nijmegen te zijn. Elias was de bestuurder voor de Nachtploeg en trad daarom op als ploegleider. Alle geavanceerde functies van onze Mercedes-bus en het vervelende koppelingspedaal bleken wel even

wennen. Maar uiteraard kreeg de BusCie (Elias en Ivar) het snel onder de knie, want de lopers zijn overal op tijd aangekomen.

In Nijmegen waren de laatste dingen gauw geregeld en na wat te eten (snackbar) was het in spanning wachten op de start. Ons nummer was onze eindplaats van vorig jaar en daarom mochten we beginnen met de tweede start om 00:15. Voor het vermaak was er een DJ en een sambaband. De demonstratie van turnvereniging Kunst ging helaas niet door dit jaar. Misschien was het iets te nat, maar het heeft niet echt geregend en Britt en Martijn hebben droog kunnen starten. Ook tijdens de rest van de nacht heeft iedereen het tijdens de race droog gehad, in tegenstelling tot vorig jaar. Dat maakte het fijn voor de lopers, maar ook tijdens de wissels was het prettig en het maakte dat we dit jaar niet in het busje zaten te dampen. Het was een goed begin van de race want iedereen in de nachtploeg heeft

De nachtploeg: Sara, Michiel, Thomas, Elias, Steven, Martijn, Britt, Jelle, Bart en Marco

hard gelopen en de wissels gingen soepel. Om ongeveer 05:15 uur voltooide Marco de laatste nachtetappe en kwam hij aan op een bijna lege herstart, omdat we zo vroeg klaar waren. Daar heeft de ochtendploeg het busje van ons overgenomen. Om 06:00 uur konden we dankbaar de bussen in richting Enschede om daar de tent in te duiken terwijl de middagploeg wakker werd. Tegen de tijd dat we weer wakker werden konden we lekker douchen en waren er gratis massages! Ook de ochtendploeg was toen weer terug op de campus, waardoor er nog meer gezelligheid ontstond. Tegen 17:00 uur gingen we samen met de rest van de inmiddels teruggekomen middagploeg klaarstaan voor de finish om Danique en Jelle in hun laatste meters aan te moedigen.

En de andere ploegen:

De ochtendploeg: Richard, Kirsten, Carmen, Marjolein, Jelle, Wim, Paul en Marjolein

De middagploeg: Jelle, Ernst, Danique, Ewoud, Martijn, Eva, Stijn en Koen

On the road: etappe 21

Ik moest etappe 21 lopen. In eerste instantie zou ik eigenlijk in de ochtendploeg gelopen hebben, maar omdat Bas helaas ziek was hadden we een beetje geschoven. Vooraf had ik gezegd dat mijn streefsnelheid 13 km/h was, maar omdat ik iets minder getraind had dan ik gewild had, vroeg ik mij af of ik dit ook daadwerkelijk zou halen. Ik was als vierde van de middagploeg aan de beurt dus dat betekende dat ik eerst nog een tijdje in het busje mocht zitten, waar de spanning zich langzaam toch wel een beetje opbouwde. Nog even snel een twix eten, even wat drinken, maar vanaf een uur van te voren alleen nog maar gewoon water. Van in dat busje zitten wordt je toch ook wel wat stijf dus iedere keer bij een wisselpunt even dat busje uit om wat heen en weer te lopen.

En toen was ik aan de beurt, zodra we bij het wisselpunt waren meteen het busje uit en naar het poortje toe. Hier is het altijd een beetje chaotisch met allemaal mensen eromheen die aanmoedigen, de lopers en dan fietsen er ook nog mensen doorheen. We waren er nog niet of ons nummer werd al omgeroepen zonder dat we Ernst gezien hadden. Snel erheen lopen en ik kreeg direct een hesje in mijn

handen gedrukt en al rennend probeerde ik deze maar soort van om te doen. Na enkele honderden meters kwam Jelle naast me fietsen en gaf me info over hoe hard ik liep. Mijn etappe ging, net als veel andere, dwars door het platteland, wat betekende dat het grootste gedeelte bestond uit lange rechte wegen, waardoor je de lopers voor je dus goed kan zien en die een goed mikpunt zijn. Langs de weg stonden af en toe wat mensen om aan te moedigen als je langs een boerderij of een klein dorpje komt. Bij het inhalen van mensen kom je soms zelfs hele stereo installaties tegen die op de fiets gemonteerd zijn, zodat je met een lekkere beat kan lopen.

Het tweede gedeelte van de etappe probeerde ik nog wat te versnellen door mee te lopen met een jongen die mij ingehaald had. Het wordt steeds zwaarder en zwaarder en als maar probeer je het wisselpunt te zoeken. Dan het bordje met de laatste kilometer: de laatste energie er nog uitpersen en zo hard mogelijk naar dat wisselpunt toe lopen. Bij het wisselpunt weer al rennend het hesje uitdoen en op de een of andere manier heb ik dit nog aan Koen kunnen overgeven. En dan het gevoel dat je het gehaald hebt en de kramp in je benen.

Tenslotte: het feest

's avonds was het tijd voor het Batavierenfeest! Nadat we eerst pizza hadden bestellen op de campus en deze hadden opgegeten gingen we richting het feestterrein. Dit terrein bestaat uit twee grote tenten, een buitenpodium, een dakterras en nog verscheidene zaaltjes binnen in gebouwen of in een café. We hadden met z'n alle afgesproken om rond een uur of 11 af te spreken in de grote tent, omdat daar de prijsuitreiking zou plaats vinden en wij op dat moment nog 41ste stonden. En dit was natuurlijk de 41ste Batavierenrace dus wie weet...

Met een groepje besloot ik om daarvoor ook in de grote tent te blijven waar een Nederpop coverbandje optrad. Het bandje was niet echt goed en de

zanger kende de helft van de tijd z'n tekst niet, waardoor hij achter zich moest kijken waar de tekst groot geprojecteerd stond of waardoor de hele zaal iets anders zong dan hij. Maar omdat het zo koud was, stond de tent al wel heel vol en was het dus erg gezellig. Net voor de prijsuitreiking bleek dat we een plaatsje gezakt waren en toen bleek dat de nummer 41 ook echt daadwerkelijk een prijs kreeg...

De rest van de avond heeft iedereen van het feest genoten, waarbij je mensen weer tegen kwam en weer kwijtraakte, over het festivalterrein zwierf en uiteindelijk je bed kon opzoeken na een geweldig en zwaar weekend.

Last but not least: de supporters

Tenslotte nog een eervolle vermelding voor onze supporters. Van links naar rechts op de foto: Esther, Wieger en Laura.

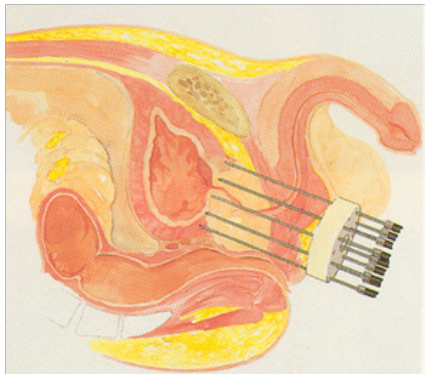
De tijden:

	#	Naam	Afstand (km)	Tijd (mm:ss)	Snelheid (km/h)
Nachtploeg	1	Britt Kunnen	3.6	17:41	12.21
	2	Martijn van de Locht	6.7	31:23	12.81
	3	Thomas Koopman	9.7	43:40	13.33
	4	Bart Sloeserwij	10.4	50:40	12.32
	5	Jelle Don	7.4	30:21	14.63
	6	Steven Beekmans	7.3	34:46	12.60
	7	Sara Post	6.7	35:21	11.37
	8	Michiel de Goede	8.1	35:19	13.76
	9	Marco Kempers	4.5	18:31	14.58
Ochtendploeg	10	Wim Swagerman	10.0	50:25	11.90
	11	Marjolein Verhoeven	2.9	16:17	10.69
	12	Marjolein Schimmel	4.3	24:25	10.57
	13	Carmen Blanken	5.2	28:28	10.96
	14	Jelle Kreuk	7.6	30:47	14.81
	15	Richard van den Elzen	7.8	36:17	12.90
	16	Paul Botman	7.8	32:48	14.27
	17	Kirsten Broeze	3.4	19:26	10.50
Middagploeg	18	Ewoud Steensma	9.5	40:40	14.02
	19	Jordi Penedo	7.2	36:42	11.77
	20	Ernst Kooreman	6.0	28:21	12.70
	21	Stijn Sonneveld	8.7	39:11	13.48
	22	Koen van den Hoven	8.9	37:02	14.42
	23	Eva Deneer	7.1	39:23	10.82
	24	Danique Barten	7.1	32:56	12.94
	25	Jelle Broeders	7.1	29:48	14.30
TOTAAL			175	13:40:38	12.8

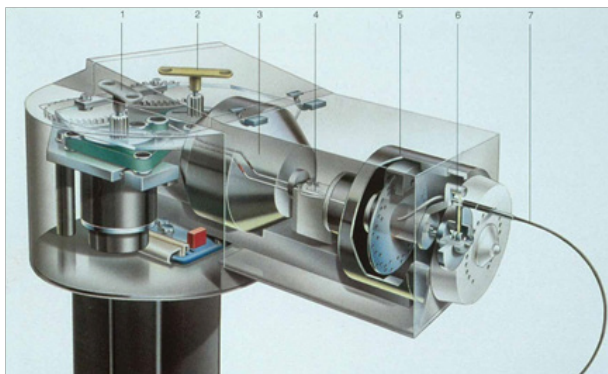
De stage van: T h o m a s

Tekst door: Thomas Koopman

Remote temporary afterloading brachytherapy is een vorm van brachytherapie waarbij katheters in en om het te behandelen gebied worden ingebracht om kankercellen te doden. De radioactieve bron kan met een afterloading systeem (Figuur 2), door de katheters worden verplaatst.

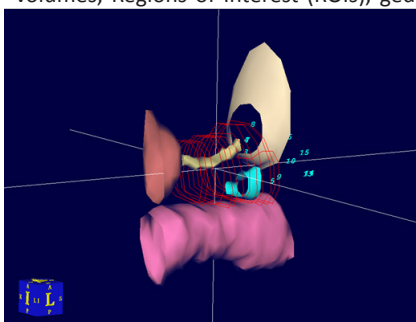
Figuur 1: Katheters ingebracht in de prostaat.

Figuur 2 (rechts): Een afterloading apparaat.

De bron verplaatst zich stapsgewijs door de katheter en verblijft een bepaalde tijd, de dwell-tijd, op een bepaalde positie, de dwell-positie. De dwell-tijd bepaalt hoeveel dosis er wordt afgegeven op de bijbehorende dwell-positie. De combinatie van dwell-tijden en -posities bepaalt dus hoe de dosisverdeling eruit ziet. In dit onderzoek wordt ingegaan op deze therapie bij prostaatkanker. Bij het inbrengen van de katheters, (Figuur 1) wordt met behulp van transrectale echografie bepaald waar en hoe ver de katheters ingebracht moeten worden.

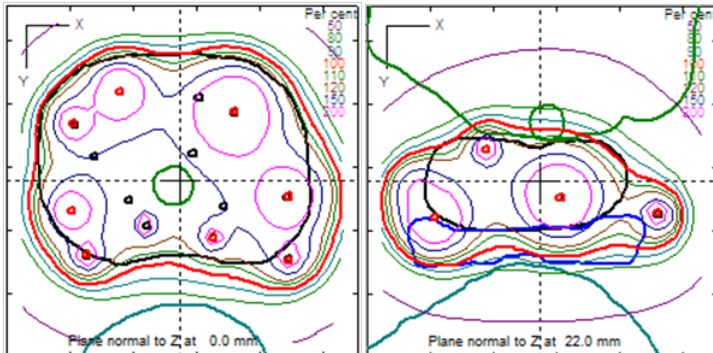
De configuratie van de geïmplanteerde katheters en de anatomie van de patiënt wordt in beeld gebracht met behulp van 3D beeldinformatie afkomstig van een CT- of MRI-scan (DICOM-beelden). Hierin worden volumes, Regions of Interest (ROIs), gedigitaliseerd: in elk plakje van de scan worden de contouren van de ROIs bepaald en ingetekend. Bij deze therapie worden doorgaans de blaas, rectum, urethra (plasbuis), vesiculae seminales (zaadblaasjes) en prostaat ingetekend. Tevens wordt de locatie van de katheters aangegeven en wordt een TV (Target Volume) gedefinieerd. Het PTV (Planning Target Volume) is bij deze behandeling gelijk aan de ingetekende prostaat. Indien de locatie van de dominante laesie bekend is wordt ook het GTV (Gross Tumour Volume) ingetekend. De blaas, rectum en urethra zijn de risico-organen, de OARs (Organs at Risk). De vesiculae zijn niet onderdeel van het PTV maar moeten wel bestraald worden. In Figuur 3 is een 3D reconstructie te zien van de ROIs.

Figuur 3: 3D reconstructie van de op CT beelden ingetekende organen en het target volume (de prostaat: de rode lijnen). Onderaan het rectum, blauw de zaadblaasjes, door de prostaat loopt de urethra en rechts de blaas.

Na het plaatsen van de katheters staan alle dwell-posities vast en kunnen niet meer worden veranderd. Alle dwell-posities samen vormen het implantaat. Treatment planning bestaat vervolgens uit het berekenen en veranderen van de dwell-tijden. Dit gebeurt met behulp van planningssoftware. Deze software kan

de dosisverdeling van het implantaat berekenen en optimaliseren. Daartoe worden de DICOM-beelden in de software geladen. De dosis in de volumes kan worden uitgerekend door het volume van het implantaat op te delen in voxels. De dosis wordt per voxel uitgerekend en de voxels worden toegekend aan een van de ROIs. De dosisverdeling wordt weergegeven door isodose lijnen op doorsneden van het 3D beeld, zie Figuur 4. Isodose lijnen werken als hoogtelijnen op kaarten. De lijn omvat het gebied waarbinnen de dosis hoger is dan de waarde die de lijn aangeeft.

Figuur 4: Slices van de 3D beelden, zonder de originele CT beelden; dus alleen de intekeningen. De punten zijn de katheters, dwars doorgesneden. Zwart is de prostaatcontour, turquoise het rectum, het kleine groene rondje is de urethra, rechts zijn groen de blaas en blauw de zaadblaasjes. De overige lijnen zijn de isodose lijnen.

de dosisverdeling. Ik ben bang dat het wat te ver gaat om uit te leggen hoe EGO en IIP werken en hoe de DVH-parameters de kwaliteit weergeven. Maar als je hierin geïnteresseerd bent kun je natuurlijk mijn verslag lezen.

Het doel van mijn onderzoek was uitzoeken of EGO en IIP in de praktijk door minder ervaren gebruikers kunnen worden gebruikt om behandelplannen mee te maken. De huidige tools vereisen namelijk een ervaren laborant, daarmee kan de kwaliteit van een behandelplan afhangen van de ervaring van de planner. Daarnaast duurt het plannen vrij lang (een half uur ongeveer). Daarom heb ik, de onervaren gebruiker, EGO en IIP gebruikt om behandelplannen mee te maken voor 25 patiënten die in het verleden behandeld zijn. De DVH-parameters van mijn plannen heb ik met behulp van een gepaarde t-test vergeleken met die van de plannen die in de praktijk gebruikt zijn. En wat blijkt? Veel parameters zijn niet significant verschillend, en op die punten zijn de EGO-IIP plannen dus niet slechter dan de gebruikte plannen. Een aantal parameters waren significant beter: de EGO-IIP hadden een hogere conformiteit en er werd in totaal minder dosis gebruikt voor dezelfde target coverage. Dat betekent dat de prostaat evenveel dosis ontving, en de risicoorganen minder. Precies wat de bedoeling is bij de therapie. De bestraling van de vesiculae was wel slechter. Daarom is de software verbeterd om ook hierop goed te scoren. Helaas heb ik deze laatste wijziging niet meer kunnen testen.

Het maken van de plannen met EGO-IIP duurde gemiddeld 4 minuten en 41 seconden $\pm$ 1 minuut en 19 seconden, per patiënt. Deze tijd is niet direct te vergelijken met het eerder genoemde half uur: In de praktijk wordt er nog met de arts overlegd, en wordt op basis van patiëntinformatie de dosisverdeling verder aangepast. Toch kan EGO-IIP een behoorlijke tijdwinst opleveren. Met deze resultaten eindigde mijn stage. Het was erg leuk om op de afdeling radiotherapie een onderzoek te doen. In feite zat ik bijna altijd achter de computer in een kantoortje zonder raam, maar gelukkig zaten er nog een aantal studenten in dezelfde ruimte waaronder Simon (aldus, Jiskefet, ff lekker vissen, shiiiit en meer van dat soort ongein). We hebben in het begin ook een rondleiding gehad over de afdeling en ik heb bij een operatie in de OK mee mogen kijken! Dat was erg interessant en zal ik niet snel vergeten.

EGO en IIP zijn planningstools beschikbaar in het programma QRT-Brachy. QRT-Brachy is software die in het AMC ontwikkeld is voor treatment planning bij brachytherapie. DICOM-beelden met de ROI-informatie kunnen in de software worden geladen. De software kan de dosisverdeling weergeven (Figuur 4) en de waarden van de dwell-tijden aanpassen. Daarnaast kan de software op basis van het Dosis Volume Histogram (DVH) een rapport maken met DVH-parameters die informatie geven over de kwaliteit van de

Tekst door: Naomi Buntsma, Thomas
Koopman en Stijn Sonneveld

Woord van de Redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de anthropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

Zomervakantie...

zon

zee

party

festivals

op reis

strand

Zoek de verschillen

Zoek de 5 verschillen tussen deze 2 foto's en stuur de oplossing op naar redactie@mens-vu.nl

ALROUND

Promotie: Martine Groen - 27 mei

Maandag 27 mei vond de promotie van Martine Groen plaats. Martine heeft in 2004 en 2005 in het bestuur van Mens gezeten.

De afgelopen 4 jaar heeft zij haar tijd besteed aan het onderzoeken van dendrietten met als resultaat haar proefschrift, dat binnenkort in de Menskamer te bewonderen is.

De vraag van vandaag:

Hoe vaak zie jij de mens vlag terug in deze antropos?!?

Mail het antwoord naar redactie@mens-vu.nl.

Column - Naomi

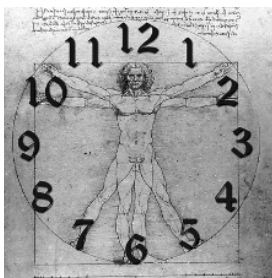
Zwetend en zwoegend met mijn ogen op de studieboeken. Probeer te leren, probeer door te zetten, maar het lukt mij niet. Ook al werkt het weer nog niet echt mee, ik voel dat de zomervakantie eraan zit te komen en dan wegen die laatste loodjes toch weer het zwaarst. Door de regenbuien steekt soms de zon zijn stralen tussen de wolken door en is het nóg lastiger mij te concentreren op de zware taak die mij nog te doen staat. Eerst nog een tentamenweek overleven en dan het jaar afsluiten met een periode van vier weken. Als we dan goed genoeg ons best kunnen doen deze komende tentamenweek, kunnen we eind juni gillend de zon instappen om te vieren dat het vakantie is. Kunnen we nu niet genoeg concentratie opbrengen, maar laten wij ons afleiden door de vogeltjes die fluiten, de mensen die hun paraplu's maar al te graag op willen bergen en de winterjassen het liefst in de fik willen steken, mensen die chagrijnig het weerbericht er toch maar weer eens bijpakken om te kijken of er nou al eens wat positieve verandering in komt, ach ja... dan zitten we er het eerste weekje van juli ook nog even om bij de hertentamens te laten zien dat we het wél kunnen.

En hoe meer het einde van het studiejaar nadert, hoe meer je terug gaat blikken op wat is geweest. En dan kan ik terugkijken of een geweldig leuk jaar, waarin ik heel veel gezellige mensen heb leren kennen en heel veel nieuwe dingen heb geleerd. Oja, dat was ook zo, tijd om weer met mijn neus de studieboeken in te gaan ...

Agenda en Verjaardagen

Juli	#	Augustus	#	September
Vakantie! , Christiaan	01		01	
	02	Wieger	02	Start collegejaar
Anneke	03		03	
	04		04	
	05	Marea	05	
	06	Freek	06	
Anniek	07		07	
	08		08	Ayse
	09	Emma, Julia	09	Daan, Marjolein V
	10		10	
Judith v V	11	Wouter	11	Sophie
	12		12	
Tamara	13	Edwin, Erik	13	
Dennis	14		14	
Cherish	15		15	Manouk
	16		16	Britt
	17		17	
	18		18	Anne-marie
	19	IDEE week	19	Naomi
	20	IDEE week	20	Merlijne
	21	IDEE week , Danique	21	
	22	IDEE week	22	
	23		23	
	24		24	
	25		25	Anoek, Pieter
Tessa vd L	26		26	
	27	Imane	27	
Joost	28		28	
Marije	29		29	Annelinde
Farah	30		30	
Evelyn , Renata	31		31	

De lijst met verjaardagen is helaas niet compleet, mis je iemand mail dan naar bestuur@mens-vu.nl

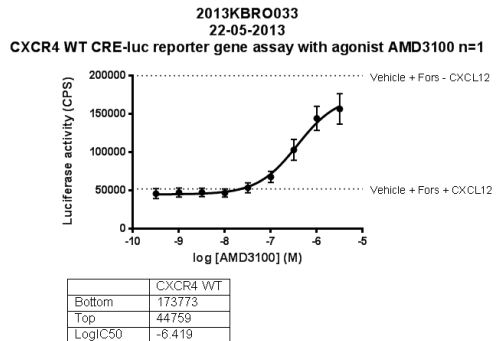

De stage van: K i r s t e n

Tekst door: Kirsten Broeze

De afgelopen twee maanden heb ik stage gelopen bij de afdeling moleculaire farmacologie, dit is een afdeling van de afstudeerrichting biomoleculaire wetenschappen. Ik zag er in januari al erg tegenop om aan het einde van het studiejaar nog eens drie maanden full-time op de VU te moeten zijn, omdat ik eigenlijk al toe was aan vakantie. Toch ben ik er met volle moed aan begonnen en werd ik meteen de eerste week goed aan het werk gezet, omdat mijn begeleiders na twee weken full-time een practicum moesten begeleiden. Er was dan ook geen tijd voor een literatuurstudie/inleestijd in het onderwerp van onderzoek.

In mijn onderzoek ben ik aan het werk met chemokines die erg belangrijk zijn in het aantrekken van immuun cellen naar de geïnfecteerde weefsels in het menselijk lichaam. Deze chemokines binden aan chemokine receptoren die zich op leukocyten bevinden. De titel van mijn bachelorproject luidt 'Development of a chemokine receptor selectivity panel using CRE-luciferase technology'. Dit houdt in dat ik bezig ben om een assay te ontwikkelen dat voor verschillende receptoren werkt met CRE-luciferase technologie. De ontwikkeling van zo'n assay is nodig voor het testen van nieuw ontwikkelde medicijnen (vaak nanobodies) op selectiviteit voor de verschillende receptoren. Aan het begin van m'n stage was het werken in de celkweek erg wennen, omdat je daar ontzettend steriel moet werken en alles moet ontsmetten met ethanol. Daarnaast kreeg ik te maken met heel andere pipetteer materialen dan de standaard pipetten die je gebruikt tijdens practica. Na een paar weken wennen aan al het praktische werk, moest ik leren om te gaan met tegenvallende resultaten. Ik

had steeds het gevoel dat ik een aantal dagen weer voor niets m'n benen uit m'n lijf had gelopen over de gangen van de VU. Zo begon ik ook te twifelen aan mijn netheid van werken. Uiteindelijk blijkt dat de resultaten niet verkeerd waren, maar de assay voor deze receptoren gewoon niet werkt zoals gehoopt.

Nu, twee maanden, 42 experimenten en 80 assays verder kijk ik terug op een leerzame stage. Het is erg leuk om een beter idee te krijgen van wat onderzoek doen inhoudt. Daarnaast doe je bij practica tijdens je studie wel experimenten, maar deze hebben geen consequenties of enig wetenschappelijk nut, omdat de uitkomsten bekend zijn en er al honderden studenten het voor jou hebben uitgevoerd. De komende drie weken heb ik het ondanks het niet meer hoeven doen van praktisch werk wel erg druk, omdat ik nog een presentatie moet houden en een verslag moet schrijven, maar daarna ben ik dan ook echt klaar met m'n bachelor. Eindelijk!

Een update van de OLC

Tekst door: Mike van Rijssel en Rouquaya Ayadi

Deze keer in de OLC-nieuwsflash: een interview met docentlid scheikunde Freek Ariese. Na dit collegejaar zal hij geen lid meer zijn van de MNW-OLC. Hoe kijkt Freek terug op zijn tijd in de OLC?

Wat gaat hij het meeste missen? En heeft hij nog tips voor zijn opvolger?

Wil je iets over jezelf vertellen? Ben je verliefd/

verloofd/getrouwd en heb je kinderen/hobby's/passies?

Ik ben via de scheikunde getrouwd! Er was een studentenuitwisseling met Elze University in Boedapest. Ik heb twee kinderen die net zijn afgestudeerd. Mijn dochter heeft archeologie gestudeerd en mijn zoon heeft voor een kunstzinnige richting gekozen.

Waarom ben je in de OLC MNW gegaan?

Directe aanleiding: mastercoördinatie overnemen van Henk Lingeman (MCD). Henk was toentertijd herstellende van een hartaanval. Ik vond het leuk om op deze manier MNW beter te leren kennen. In de OLC ben ik eerst als adviseur begonnen, daarna was ik officieel docentlid.

Wat is de rol van een docent binnen een OLC?

In de OLC moet een goede verdeling zijn van studenten en docenten. Bij de OLC vergaderingen zijn doorgaans de opleidingsdirecteur en de studieadviseur aanwezig. Met deze constructie kan de opleiding snel, efficiënt en slagvaardig verbeterd worden. Als docent binnen de OLC nam ik ook deel aan kleine commissies voor grotere taken (zoals bijv. de vakevaluaties). De uitkomst wordt altijd afgestemd met de hele OLC, in mijn ogen werkt dat

erg goed!

Wat ga je het meeste missen aan jouw tijd in de OLC? Wat heb je bereikt en waar ben je het meest trots op?

MNW-studenten zijn erg betrokken bij hun opleiding en verder bedreven, serieus, saamhorig en enthousiast. In mijn ogen is dit uniek voor MNW. Ik ben dan ook erg blij dat ik nog MNW vakken blijf geven. Ik heb hele goede herinneringen overgehouden aan de studiereis waar ik als begeleider meeding. Verder zal ik toch ook de vergaderingen missen. Theo Faes zit de vergaderingen erg plezierig voor. Hij kan het woord geven als dat nodig is, maar oeverloze discussies ook afkappen en de essentie van de discussie zorgvuldig samenvatten.

Heb je nog inspirerende woorden voor je opvolger?

Blijf in het geweld van efficiency en management aandacht houden voor studenten.

Vanaf komend collegejaar (september 2013) zal Jan Commandeur de taak van Freek overnemen als docentlid scheikunde. In de volgende Anthropos kun je een interview met Jan lezen! Wat vindt hij van de inspirerende woorden van Freek?

R a a d s e l

Tekst door: Stijn Sonneveld

Kaarten met kruisjes

Je hebt een stapel met 23 kaarten. Op elke kaart staat aan de ene kant een kruisje, en aan de andere kant een rondje. Je weet dat er in de stapel 14 kaarten met een kruisje naar boven liggen, en dus 9 met een rondje naar boven liggen, maar je weet niet in welke volgorde de kaarten liggen. Bovendien bevind je je in een volledig donkere kamer, zodat je niets kunt zien.

De Vraag: Hoe kun je, terwijl je niets kunt zien, de stapel kaarten in twee kleinere stapeltjes verdelen, zodanig dat in beide stapeltjes evenveel kaarten met een kruisje naar boven liggen?

naar boven liggen.
Merk op dat we niet precies weten hoeveel kaarten met een kruisje naar boven liggen (of hoeveel kaarten met een rondje naar boven liggen). We weten alleen dat in beide stapeltjes evenveel kaarten met een kruisje naar boven liggen er dus in beide stapeltjes 14-k kaarten met een kruisje naar boven.
Draai dan het stapeltje met 14 kaarten om. Nu liggen er dus in beide stapeltjes 14-k kaarten met een kruisje naar boven.
Neem 14 kaarten van de stapel. Van deze 14 kaarten liggen k kaarten met een kruisje naar boven, en dus 14-k kaarten met een rondje naar boven. In het resterende stapeltje van 9 kaarten liggen 14-k kaarten met een kruisje naar boven.

Verhalen uit de wetenschap

Tekst door: Mike van Rijssel

3D-geprinte luchtpijpspalk redt leven baby

Dat 3D-printers niet alleen leuk, maar ook levensreddend kunnen zijn, blijkt uit een nieuw paper verschenen in het blad *New England Journal of Medicine*. Het paper beschrijft hoe een 3D-printer het leven van een baby redde.

Bijna dagelijks had baby Kaiba ademnood. Rond een luchtpijpvertakking blijkt zich zeer zwak kraakbeen te bevinden waardoor deze instort en Kaiba geen lucht meer krijgt. De aandoening van Kaiba is vrij zeldzaam en de meeste kinderen groeien er wel overheen, maar in zo'n tien procent van de gevallen is de situatie levensbedreigend. Op het moment dat de ouders de wanhoop nabij zijn, komt er hulp uit onverwachte hoek. Wetenschappers aan de universiteit van Michigan werken al een tijdje aan 3D-geprinte bioresorberebare (vanzelf uit het lichaam verdwijnende) hulpmiddelen.

De artsen van Kaiba nemen contact op met de wetenschappers en verzoeken ze om – met spoed – een hulpstukje te maken dat ervoor zorgt dat de luchtpijpvertakking van de baby niet meer ineens kan storten. De onderzoekers maakten een CT-scan van Kaiba's luchtpijp en lieten vervolgens een 3D-printer op basis van die informatie een spalkje maken. Dat spalkje is rond de luchtweg van Kaiba geplaatst en geeft de luchtpijpvertakking steun. Het spalkje zal over een periode van drie jaar langzaam door het lichaam worden geabsorbeerd. "De luchtpijp heeft zo'n twee tot drie jaar nodig om een nieuwe vorm aan te nemen en gezond te worden en zo lang duurt het ongeveer voor het materiaal in het lichaam is opgelost," legt onderzoeker Scott Hollister uit.

Omdat de onderzoekers van de universiteit van Michigan nog volop bezig waren met de ontwikkeling van geprinte hulpstukken, moesten ze eerst toestemming van de FDA hebben om het spalkje te mogen implanteren. De FDA heeft de methode van de onderzoekers met spoed goedgekeurd, zodat deze ingezet kon worden om Kaiba te redden. Hierbij zal het feit dat geen enkele andere behandeling het leven van de baby kon redden, ongetwijfeld een rol hebben gespeeld.

Drie weken nadat het spalkje geplaatst was, werd Kaiba van de beademing gehaald. En sindsdien hebben zich geen ademhalingsproblemen meer voorgedaan. "Het was geweldig," vertelt onderzoeker Glenn Green. "Zodra het spalkje geplaatst was, begonnen de longen op en neer te gaan en wisten we dat het goed zou komen." "Kaiba's verhaal is totnogtoe zeker het hoogtepunt van mijn carrière," stelt Hollister. "Iets bouwen wat het leven van een mens kan redden? Dat voelt geweldig."

Het spalkje. (Foto: University of Michigan Health System)

Vrij naar: <http://www.scientias.nl/3d-printer-redt-leven-van-baby/87000>

Kunnen we nou menselijke stamcellen klonen of niet?

Shoukhrat Mitalipov had haast. Hij wilde de resultaten van zijn zeer baanbrekende onderzoek snel publiceren (in *Cell*) zodat hij zijn bevindingen kon presenteren op het congres van de International Society for Stem Cell Research in juni. In zijn artikel, waarin hij beweert menselijke stamcellen te kunnen klonen uit

volwassen lichaamscellen en lege eicellen, zijn daarom wat foutjes geslopen. De reviewers van Cell hebben deze niet opgemerkt, maar een anonieme lezer ('Peer 1') plaatste zijn verdenkingen op de website PubPeer. Op deze website kunnen lezers anoniem commentaar geven op wetenschappelijke publicaties. 'Peer 1' gaf aan dat een figuur dubbel gebruikt is en sommige grafieken ook duplicaten zijn. Mitalipov heeft in een reactie toegegeven dat er kleine foutjes in zijn werk geslopen zijn, maar dat deze onschuldige zijn. Cell schrijft in een reactie: "Hoewel we de discussies met de auteurs voortzetten, geloven we niet dat deze fouten op enige manier van invloed zijn op de bevindingen van dit artikel."

Tot nu toe lijkt het dus allemaal mee te vallen en heeft Cell nog geen reden om fraude te vermoeden. Het is echter bijzonder vervelend dat een paper op dit onderzoeksgebied op deze manier negatieve aandacht krijgt. Na de fraude van Koreaan Hwang Woo-Suk op dit gebied (in 2004 beweerde hij al mensen te hebben gekloond) is de wetenschappelijke gemeenschap extra alert. Als Mitalipov ook fraudeur blijkt te zijn, is dit niet alleen schadelijk voor de voortgang van het stamcelonderzoek, maar ook voor het imago van bètawetenschappen in het algemeen. Je zou denken dat Cell om deze redenen extra zorgvuldig is bij de review van een dergelijk artikel. Tussen de datum van eerste inzending en acceptatie door Cell zitten echter slechts drie dagen. Hoewel dit misschien niets zegt over de zorgvuldigheid van de review, werd het concept kennelijk in zijn oorspronkelijke vorm geaccepteerd, wat hoogst ongebruikelijk is.

Wat vind jij over het huidige imago van de bètawetenschappen? Kunnen we wetenschappers wel vertrouwen? Deugt het review systeem nog wel, als fraudeurs als Diederik Stapel gefingeerde data weten te publiceren? Is dit probleem alleen voor sociale wetenschappen actueel of denk je dat dit ook speelt in de bètawetenschappen? Vertel het ons via redactie@mens-vu.nl

---

I H V M :

Reisom de Wereld

Tekst door: Naomi Buntsma

Vandaag was het dan zover, dinsdag 7 mei 2013. De derde 'IHVM' activiteit -en tevens de laatste van het studiejaar- stond op het programma. De laatste kans om met een mooie score de zomervakantie in te gaan. Het thema was 'Reis om de Wereld' en van te voren werd gevraagd om in thema te komen. Al bij het eten -er stonden drie "exotische" rijstgerechten op het menu- bleek dat dit geen gemakkelijke opgave was. Slechts enkele mensen hadden de sombrero's, Japanse toga's en Oosterse avondjurken uit de kast getrokken, de rest was casual geklede toerist.

Nadat de bordjes leeg gesnoept waren was het tijd om de kracht en moed te verzamelen van de bank af te komen. We werden gesommeerd nog even langs het toilet te gaan, aangezien dat straks niet meer zou kunnen. Gespannen schuifelden we met zijn allen richting de Tuinzaal, waar een mooie kring met stoelen klaarstond. Jawel: we moesten een reis om de stoelen dansen. Help! Stoelendans werd echter meer een stoelenkruipfestijn, want er werd eerder gekropen als gedanst, desondanks was het

er niet ongezelliger op.

Weer terug in de mens kamer konden we per team plaats nemen op een bank om een ronde quiz vragen te spelen. Cryptogrammen, vreemde woorden, volksliederen, popliederen, er kwam van alles voorbij. Ieder team had zo zijn eigen specialiteiten, waardoor iedereen hier ongeveer (dit is een ruim begrip) evenveel punten voor kon scoren.

Tot slot was er nog een grote ronde die was opgedeeld in meerdere kleine spelletjes. Zo moest de trap beklommen worden om vlaggen op te halen en zo veel mogelijk punten binnen te smokkelen, werd geblinddoekt gesnoept van exotische gerechten, moesten vreemde tekeningen geraden worden en kwamen er Google doodles voorbij. Nadat de activiteiten waren afgelopen druppelde iedereen langzaam weer naar zijn eigen vertrouwde huis/kamer/nest toe, want het was een behoorlijke reis geweest, maar bovenal een hele geslaagde avond!

MNWCribs: R o o s j e

Tekst door: Stijn Sonneveld

Dit keer een speciale MNW Cribs, want voor een keertje wordt er geen huis bezocht in Amsterdam of Amstelveen, maar gaan we op bezoek bij Roosje in Haarlem. Haarlem is zeer goed bereikbaar vanaf de VU: bus 176 brengt je via de snelweg in een klein halfuurtje richting het centrum van Haarlem. En op een woensdagmiddag, nadat ik Roosje enige tijd heb laten wachten, reis ik met deze bus mee om haar huis te bezoeken.

Misschien eerst een hele korte introductie van Haarlem. Haarlem is de provinciehoofdstad van Noord-Holland en telt in totaal zo'n 150.000 inwoners. In de binnenstad ligt het centrale plein de Grote Markt, waar ook de st. Bavokerk staat. Niet heel ver hiervandaan ligt het huis van Roosje en nadat we bij de bushalte zijn uitgestapt vervolgen we onze weg nog een stukje op de fiets. Deze fiets is alleen een klein beetje gammel en op de een of andere manier voelt het alsof de trapper alle kanten op beweegt. Als ik na een stukje fietsen voor de grap opmerk dat het huis in de verte met

die toren het is, blijkt dit echter geen grap, maar blijkt het dat we onze bestemming bereikt hebben.

Roosje legt me later uit dat het huis vroeger een verzorgingstehuis was voor geestelijk gehandicapten, maar dat het nu is omgebouwd tot een soort van studentencomplex. Het huis bestaat allemaal uit verschillende gedeeltes. Er zijn 14 kamers met hierin een eigen keukentje ingebouwd, waarbij de badkamer wordt gedeeld met z'n vijven. Het gedeelte waar Roosje samen met haar vriend woont is een appartement en is via een deur verbonden met het gedeelte waar de 14 losse kamers zitten. Ten slotte is er nog een appartement op de begane grond, maar hier wonen geen studenten.

Nadat we de fiets geparkeerd hebben in de fietsenstalling in de voortuin lopen we naar de zijkant van het huis waar een aparte ingang is voor de twee appartementen en via een trap bereiken we Roosjes appartement. We stappen direct de keuken in waar Roosjes vriend en zijn broer al druk voor ons aan het koken zijn, maar eerst is er nog tijd voor een korte rondleiding door het huis. Aan de voorkant is de slaapkamer waar je vanuit het raam een goed uitzicht hebt op de straat. Via een halletje, met daarin een WC met nog zo'n ouderwetse stortbak waar je aan moet trekken, komen we weer in de keuken terecht. Vandaar kan je via een trap zo doorlopen naar de huis/eetkamer die een meter hoger ligt dan de keuken. Het is een

vrij ruime kamer met ook nog een schuifpui die leidt naar het balkon. Roosje zegt dat deze tuin officieel van hun is, maar dat de andere studenten er ook komen en dat ze er ook al een keer een soort van feestje hadden, waarna de onderburen niet zo blij waren. Maar als het straks zomervakantie is en het mooi weer is én de onderburen op vakantie zijn, moet dit wel een fijne plek worden. Wel wil ze nog graag wat aan de plantjes doen, die op het balkon staan.

Hierna krijg ik nog een korte rondleiding door de rest van het huis. Via een deur kom je in het andere gedeelte, wat al snel iets weg heeft van een doolhof. Aan verschillende gangen zitten kamers en daarnaast zijn er ook nog verschillende verdiepingen. Vroeger waren dit ook twee huizen, maar sinds het een verzorgingstehuis was, zijn deze twee samengevoegd. Nadat Roosje de weg terug heeft gewezen, kunnen we aan tafel schuiven om spaghetti bolognese te eten. Roosjes vriend studeert psychologie in Leiden. Ook dat is heel makkelijk te bereiken vanuit Haarlem, het is slechts 20 minuutjes met de trein. In de hoek van de kamer is een soort van muziekhoeke: er staat hier een keyboard en ook de dwarsfluit van Roosje ligt hier. Alleen moet ze bekennen dat ze er de laatste tijd heel erg weinig op gespeeld heeft.

Na het avondeten drinken we nog gezellig een kopje thee en bewonderen we de boekenkast, waar Roosje maar wat dingetjes in gezet heeft, omdat hij anders er zo leeg uitzag. Ik bedank Roosje voor haar gastvrijheid en samen fietsen we weer terug naar de bushalte, waar ik de bus weer terug naar Amsterdam neem.

Advertentie **REPROGRAFIE**

Achter de schermen bij... het bestuur

Tekst door: Roosje Ruis

Een normale “achter de schermen bij...” gaat altijd over een van de vele commissies die Mens rijk is. Natuurlijk is er ook een groep mensen die al deze commissies in de gaten houdt en Mens draaiende houdt: het Mens bestuur. Ze zijn natuurlijk allemaal al aan ons voorgesteld na de bestuurswissel in januari, maar wat doen zij nou eigenlijk allemaal? Daarom deze keer een interview met bestuursvoorzitter Annelinde.

In een eerdere Anthropos werd je voorgesteld met: “Wil graag haar steentje bijdragen en Mens een mooie en bloeiende vereniging houden!”

Dat klopt, maar ik ben ook het bestuur in gegaan omdat ik er graag veel van wil leren.

Je bent nu alweer een aantal maanden bestuursvoorzitter. Is het wat je er van verwacht had?

Ja, in het bestuur ben je heel veel bezig met organiseren en dingen regelen. Zelf ben ik als voorzitter de hele tijd aan het nadenken wat er moet gebeuren en of iedereen zijn taak al heeft gedaan. Ik had wel verwacht dat ik daar heel veel mee bezig zou zijn, maar aan de andere kant is het soms wel lastiger dan ik had verwacht omdat je soms de laatste beslissing moet nemen of streng moet zijn. Dat vind ik eigenlijk best moeilijk.

Wat voor taken heb je als lid van het bestuur?

Je hebt de meer bekende functies, zoals secretaris die onder andere moet notuleren en mailtjes sturen en bijvoorbeeld de penningmeester die de boekhouding bijhoudt. Daarnaast ben je ook veel bezig met kleinere taken. Zo moeten we op de hoogte blijven van alle ontwikkelingen op de VU, waaronder op dit moment de AFS (Amsterdam Faculty of Science). Het bestuur moet niet beslissen wat daarmee gebeurt, maar wel goed weten wat er gaande is. Ook binnen de vereniging zelf moeten we dat weten. We houden de commissies in de gaten en kijken of ze goed functioneren, door contact te houden met de voorzitters. Ook blijf je

op de hoogte van wie er nog studeren door het ledenbestand bij te houden en een alumnibestand wordt bijgehouden van waar afgestudeerde MNW-ers nu werken. Dat kan ons weer helpen bij het organiseren van zaken voor leden.

Wat bespreken jullie nou zoal in al die vergaderingen van jullie?

Veel verschillende dingen. We bespreken post: mail of brieven met bijvoorbeeld posters van bedrijven of activiteiten van andere besturen, en wij moeten dan beslissen wat we er mee zullen doen. Ook krijgen we veel mail over alle zaken die op de VU spelen en verdelen we de taken wie zich met welk onderdeel daarvan bezig gaat houden.

Verder bespreken we wat we moeten doen voor een activiteit en evalueren we activiteiten. Er zijn ook activiteiten die we zelf organiseren. We verdelen allereerst goed de taken zodat iedereen wat kan voorbereiden en we die dingen weer op de vergadering kunnen bespreken. We bedenken niet alles op de vergadering, want dan komt er natuurlijk geen eind aan. Ik zorg steeds dat er een planning is, zodat iedereen weet wat er aankomt en zijn actiepunten op de eventuele drukte kan aanpassen.

Waarom organiseren jullie, naast alle commissies, zelf ook activiteiten?

We willen een carrièredag organiseren om een beter beeld te geven van hoe breed de studie is en wat je allemaal later kan met de studie. Het is een stukje voorlichting en een mogelijkheid om contact leggen met bedrijven voor bijvoorbeeld een stage, maar ook de mogelijkheden voor masters. Naast de carrièredag, wat vooral veel organiseren is, wilden ook iets doen wat ook gezellig is in plaats van de informatieve kant. Dat doen we met “Ik hou van Mens”. Je krijgt daarbij als bestuur direct door of mensen het leuk vinden of niet. De meeste mensen vinden het heel leuk. Het kost veel tijd maar je krijgt er dus wel wat voor terug. Ook voor de vereniging is het leuk dat mensen het gezellig hebben met

elkaar.

Wat is het leukste wat je doet met het bestuur?

De bestuursuitjes! Dan hoef je lekker niks en je gaat bij iemand eten en iets leuks doen. Ik vind de constitutieborrels ook heel leuk. Je kan gezellig met mensen van andere verenigingen praten, wat ook heel nuttig is, maar het is vooral gezellig. Stiekem zijn de vergaderingen ook gezellig, al moet je oppassen dat je het niet te gezellig maakt. Weet je wat ook heel leuk is? Als je een week heel hard gewerkt hebt en je in de volgende vergadering heel veel, echt héél véél actiepunten kan afstrepen!

Zijn er ook dingen die je minder leuk vindt?

Ik vind het niet leuk dat ik om 5 over 8 op de VU moet zijn als ik de Menskamer moet openen. Mijn bus rijdt net op de verkeerde tijden en als ik er eentje later neem dan ben ik net te laat om om half 9 te openen.

Maar nu heb je een eigen kamer op Uilenstede! Is een woning in Amsterdam of vlakbij de VU nodig als je in het bestuur zit?

Het is niet nodig, maar ik vind het persoonlijk wel makkelijk omdat ik niet echt een busverbinding had die handig was, vooral niet in de avond. En als je bus maar één keer per uur rijdt en je mist hem net is dat echt heel naar. Ik ben nu namelijk vaker 's avonds op de VU dan toen ik niet in het bestuur zat, al wisselt het per week. Ik ga nu meer naar activiteiten omdat dat een beetje bij het bestuur hoort. Als de roosters niet goed op elkaar aansluiten dan vergaderen we ook wel eens in de avond. Het is voor mij dus makkelijker om dichterbij te wonen.

Wat willen jullie nog bereiken in jullie bestuursjaar?

Belangrijk voor ons is de carrièredag een succes maken en daarnaast eigenlijk alles wat nu goed loopt goed lopend houden.

OV - Race

Tekst door: Laura Sels

Op maandag 13 mei organiseerde de AC een veelbelovende OV-race door Amsterdam! De uitdaging was om zo snel mogelijk bij 'de onbekende bestemming' aan te komen, een cafeetje ergens in Amsterdam. Nadat de mensen opgedeeld waren in drie groepen en de eerste enveloppen werden uitgedeeld, kon de race beginnen!

Ik kan natuurlijk alleen een beetje vertellen hoe onze reis is verlopen, aangezien ik niet weet hoe de andere groepjes gestuurd werden. In de enveloppe zat de eerste aanwijzing met nog een aantal extra opdrachten voor onderweg die voor tijdswinst konden zorgen (diverse foto's maken, sudoko oplossen). Met metro 51 werden we naar station Zuid gestuurd. Hier zagen we gelijk al een mooie mogelijkheid om een foto te maken met onze teamleden bij een tentje waar ze blikjes cola uitdeelden, aangezien de opdracht was om een foto te maken met je teamleden, een drankje en een barman. Hier moesten we overstappen op een andere metro richting Isolatorweg, Lelylaan uitstappen waar we via whatsapp de volgende

opdracht kregen. Zo ging onze reis verder via de Jordaan, Dam, Muntplein, Weteringsschans, Leidseplein. (Ik ga jullie niet vermoeien met alle opdrachten en routes). Bij Leidseplein kregen we wel het idee dat we er zouden kunnen zijn, maar nee hoor, we werden naar Centraal gestuurd. Blijkbaar hadden we een paar vragen fout beantwoord...

Uiteindelijk moesten we bij de Albert Cuyppstraat uitstappen, waar we een café moesten opzoeken met een bordje van een roze vogel. Na iets meer dan drie uur konden we zeggen dat we onze eindbestemming hadden bereikt! We dachten dat we wel laatste zouden zijn, maar toen we in het café aankwamen was er nog maar één groepje. Dit groepje had niet zoveel bonuspunten gehaald als wij, dus wij waren alsnog eerste geworden! Toen alle groepjes binnen waren, hebben we nog gezellig een drankje gedronken! Al met al een geslaagde avond en voorlopig hoef ik niet meer met de tram door Amsterdam...

Zeilweekend: H e e g

Tekst door: Laura Sels

Ondanks dat we een weekje langer moesten wachten, was het vrijdagmiddag 7 juni echt zover om naar Friesland af te reizen voor het zeilweekend! Begin van de avond kwamen we aan op de camping in Heeg. De bootjes lagen al op ons te wachten, maar deze waren voor de volgende dag. De avond werd namelijk besteed aan tenten opzetten en een poging wagen om een kampvuur te maken. Dit was nog best moeilijk met zoveel wind en hout dat niet helemaal droog was. Toch is het ons gelukt en konden we met z'n allen gezellig opwarmen bij het kampvuur en konden de verhalen beginnen...

Zaterdagochtend waren we al vroeg uit de veren, want iedereen had veel zin om te gaan zeilen!

Het was nog wel een beetje bewolkt, maar dit was langzaam aan het wegtrekken gelukkig! Al gauw hadden we de smaak te pakken en konden we met volle vaart het meer over zeilen! Op een gegeven moment was het wel tijd om even aan te meren en te gaan lunchen. Aangezien we met twee boten waren, hadden we ergens op een eilandje afgesproken. Dit was nog moeilijker dan we hadden gedacht, omdat er verschillende meren waren, verschillende eilandjes én verschillende steigers op het eiland om aan te meren! Maar het was ons gelukt om de anderen te vinden, zij zaten al een tijdje lekker te relaxen op het gras. Hier was het ook aanzienlijk warmer dan op het water! Na een lange relaxpauze was het weer tijd om het water op te gaan! De terugweg naar de camping was aardig moeilijk. Hoe snel het de heenweg ging

doordat we wind mee hadden, was er nu toch echt wat tegenwind. Het zonnetje liet zich niet meer zien en er waren wolken op komst.. We probeerden de golven te vermijden, maar toch kwam er steeds meer water de boot in en werden we steeds natter! Dit was best wel grappig maar aan het eind toch wel een beetje koud.

Om een uur of zeven arriveerden we weer op de camping en hebben we heerlijk gebarbecued. 's Avonds hebben we gezellig weer met z'n allen bij het kampvuur gezeten en konden de zeilverhalen uitgewisseld worden! Zondagmorgen nadat we ontbeten hadden en de tenten ingepakt hadden was het tijd om weer richting Amsterdam te gaan. Al met al kunnen we terugkijken op een geslaagd zeilweekend!

S u d o k u

Tekst door: Stijn Sonneveld

Nog een sudoku om tijdens de vakantie op de bank, in de auto of ergens op het strand te maken!

	2				3		9	
	9		7	5	2			
1				9		7		
		4				8		3
						9		
9		5		6		4		2
				8	1	2		
5			6	7	9		8	
	6							

BATA in Beeld

VU Boekhandel Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

Medtronic